

TÜRKİYE CUMHURİYETİ
ANAYASA MAHKEMESİ

BİRİNCİ BÖLÜM

KARAR

ULAŞ KAYA VE ADNAN ATAMAN BAŞVURUSU

(Başvuru Numarası: 2013/4128)

Karar Tarihi: 18/11/2015

R. G. Tarih ve Sayı: 30/12/2015-29578

BİRİNCİ BÖLÜM

KARAR

Başkan : Burhan ÜSTÜN
Üyeler : Serruh KALELİ
Nuri NECİPOĞLU
Hasan Tahsin GÖKCAN
Rıdvan GÜLEÇ
Raportör : Aydın ŞİMŞEK
Başvurucular : 1. Ulaş KAYA
2. Adnan ATAMAN
Vekili : Av. Serpil YALÇIN ELBAN

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuru, tutukluluğa dair kararlarda kamu yararının varlığını somut olay ve hukuki değerlendirmelerle ortaya koyan bir gerekçenin olmaması, tutukluluğun devamına dair kararlara itirazların denetim usulüne ilişkin kurallar uygulanmadan karara bağlanması ve tutukluluğa itiraz incelemelerinin duruşmalı yapılmaması nedenleriyle kişi hürriyeti ve güvenliği hakkının ihlal edildiği iddialarına ilişkindir.

II. BAŞVURU SÜRECİ

2. Başvuru, 7/6/2013 tarihinde Antalya 3. Asliye Hukuk Mahkemesi aracılığıyla yapılmıştır. Dilekçe ve eklerinin idari yönden yapılan ön incelemesi neticesinde başvurunun Komisyona sunulmasına engel teşkil edecek bir eksikliğin bulunmadığı tespit edilmiştir.

3. Birinci Bölüm Üçüncü Komisyonunca 27/2/2015 tarihinde, başvurunun kabul edilebilirlik incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına karar verilmiştir.

4. Bölüm Başkanı tarafından 7/5/2015 tarihinde, başvurunun kabul edilebilirlik ve esas incelemesinin birlikte yapılmasına ve başvuru belgelerinin bir örneğinin görüş için Adalet Bakanlığına (Bakanlık) gönderilmesine karar verilmiştir.

5. Bakanlık tarafından 7/7/2015 tarihinde Anayasa Mahkemesine sunulan görüş yazısı 29/7/2015 tarihinde başvurululara tebliğ edilmiştir.

6. Başvurucular, Bakanlık görüşüne karşı 14/8/2015 tarihinde beyanda bulunmuşlardır.

III. OLAY VE OLGULAR

A. Olaylar

7. Başvuru formu ve ekleri ile Ulusal Yargı Ağı Projesi (UYAP) aracılığıyla erişilen bilgi ve belgeler çerçevesinde ilgili olaylar özetle şöyledir:

8. Başvurucular, Antalya Cumhuriyet Başsavcılığının (Başsavcılık) 2013/9187 Soruşturma sayılı dosyası ile yürütülen soruşturma kapsamında “çocuğun basit cinsel istismarı” suçundan 20/2/2013 tarihinde gözaltına alınmış ve aynı gün Antalya 7. Sulh Ceza Mahkemesinin 20/2/2013 tarihli ve 2013/24 sorgu sayılı kararı ile tutuklanmışlardır. Tutuklama kararının gerekçesi şöyledir:

“Şüphelilerin üzerlerine atılı suçun varlığını gösteren mevcut delil durumu, delillerin tam olarak toplanmamış olması, bu suç için öngörülen hapis cezasının süresi göz önüne alındığında şüphelilerin kaçmaya ve delilleri karartmaya yönelik davranışları bulunduğu anlaşılmakla ...”

9. Başvurucular 21/2/2013 tarihinde ayrı ayrı sundukları dilekçeler ile tutuklama kararına itiraz etmişler ancak söz konusu itirazlar Antalya 14. Asliye Ceza Mahkemesinin 22/2/2013 tarihli ve 2013/87 ve 2013/91 Değişik İş sayılı kararları ile kesin olarak reddedilmiştir. Mahkemenin aldığı her iki ret kararının gerekçesi şöyledir:

“Şüpheliye isnat edilen suçun niteliği, işleniş şekli ve soruşturma dosyası kapsamına göre suç delillerinin henüz tam olarak toplanmamış olması karşısında şüphelinin delilleri karartma ve kaçma şüphesinin bulunduğu anlaşılmakla ...”

10. Başsavcılık, 20/3/2013 tarihinde Antalya (Nöbetçi) 11. Sulh Ceza Mahkemesinden başvuruçuların tutukluluk hâllerinin devamına karar verilmesini talep etmiştir. Mahkeme 20/3/2013 tarihli ve 2013/186 Değişik İş sayılı kararı ile “şüphelilerin üzerine atılı suçun tür ve niteliği, mevcut delil durumu, tutuklama nedenlerinde şüphelilerin lehine bir değişiklik bulunmaması, şüphelilerin tutuklulukta geçirdiği süre, soruşturmanın tamamlanmamış oluşu ve atılı suça kanunda öngörülen hürriyeti bağlayıcı ceza miktarı, şüphelilerin tutuklanmasının ölçülü tedbir olduğu” gerekçesiyle Başsavcılığın talebini kabul ederek başvuruçuların tutukluluğunun devamına karar vermiştir.

11. Başvuruçular, 2/4/2013 tarihinde tutukluluğun devamı kararına itiraz etmişlerdir. İtirazı, Başsavcılığın “tutukluluk hâlinin devamı talebi” olarak inceleyen Antalya (Nöbetçi) 1. Sulh Ceza Mahkemesi, 4/4/2013 tarihli ve 2013/471 Değişik İş sayılı kararı ile başvuruçuların tutukluluğunun devamına karar vermiştir.

12. Başvuruçular 15/4/2013 tarihinde, bu kez Antalya 11. Sulh Ceza Mahkemesinin 20/3/2013 tarihli ve Antalya 1. Sulh Ceza Mahkemesinin 4/4/2013 tarihli kararlarına itiraz etmiştir. Başvuruçuların bu itirazları, Antalya (Nöbetçi) 3. Sulh Ceza Mahkemesince 15/4/2013 tarihli ve 2013/461 Değişik İş sayılı kararı ile yine Başsavcılığın “tutukluluk hâlinin devamı talebi” olarak nitelendirilmiş ve başvuruçuların tutukluluğunun devamına karar verilmiştir.

13. Başvuruçular, 7/5/2013 tarihinde Antalya 3. Sulh Ceza Mahkemesinin 15/4/2013 tarihli kararına itiraz etmişler; Antalya Nöbetçi 6. Sulh Ceza Mahkemesinin 7/5/2013 tarihli ve 2013/447 Değişik İş sayılı kararı ile itiraz incelemesi için dosyanın ilgili merciine gönderilmesine karar verilmiştir.

14. İtirazı inceleyen Antalya 7. Asliye Ceza Mahkemesinin 9/5/2013 tarihli ve 2013/235 Değişik İş sayılı kararı ile “şüphelilerin üzerine atılı suçun vasf ve mahiyeti, mevcut delil durumlarına, şüphelilerin tutuklu kaldığı süreler dikkate alınarak, Sulh Ceza

Mahkemesinin kararında usul ve yasaya aykırı bir yön bulunmadığından” başvuruçuların itirazının kesin olarak reddine karar verilmiştir.

15. Başvuruçular anılan kararı 13/5/2013 tarihinde öğrenmişlerdir.

16. Başvuruçular 7/6/2013 tarihinde bireysel başvuruda bulunmuşlardır.

17. Başsavcılığın 6/6/2013 tarihinde yapmış olduğu talep üzerine başvuruçuların tutukluluk durumunu inceleyen Antalya 10. Sulh Ceza Mahkemesi, 11/4/2013 tarihli ve 6459 sayılı Kanun'un 16. maddesi ile 4/12/2004 tarihli ve 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 108. maddesinde yapılan değişikliği (“*şüpheli veya müdafii dinlenilmek suretiyle*” ibaresinin madde metnine eklenmesini) gözeterek verdiği 7/6/2013 tarihli ve 2013/512 Değişik İş sayılı kararında başvuruçuların avukatlarını dinleyerek değerlendirmesini yapmış ve tutukluluğun devamına karar vermiştir.

18. Başsavcılığın 10/6/2013 tarihli ve E.2013/12330 sayılı iddianamesi ile başvuruçular hakkında “çocuğa nitelikli cinsel istismarda bulunma, kişiyi hürriyetinden yoksun kılma ve hakaret” suçlarını işlediklerinden bahisle cezalandırılmaları istemiyle aynı yer Ağır Ceza Mahkemesine kamu davası açılmıştır.

19. Davaya bakan Antalya 1. Ağır Ceza Mahkemesi, 31/3/2014 tarihli ve E.2013/349, K.2014/116 sayılı kararı ile başvuruçuların “çocuğun cinsel istismarı ve kişiyi hürriyetinden yoksun kılma” suçlarından toplam 10 yıl 20 ay hapis cezası ile cezalandırılmasına ve “*cinsel istismar suçundan verilen ceza miktarı, tutuklulukta geçirdikleri süre, adli kontrol kararlarının tutuklamadan beklenen menfaati sağlayacağı sonucuna varılmakla*” başvuruçuların tahliyelerine karar vermiştir.

20. Anayasa Mahkemesince incelemenin yapıldığı tarih itibarıyla dava, temyiz incelemesi için Yargıtay aşamasındadır.

B. İlgili Hukuk

21. 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun “*Çocukların cinsel istismarı*” kenar başlıklı 103. maddesinin (1) numaralı fıkrasının, 1/6/2014 tarihli ve 6545 sayılı Kanun ile yapılan değişiklikten önceki hâli şöyledir:

“Çocuğu cinsel yönden istismar eden kişi, üç yıldan sekiz yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

Cinsel istismar deyiminden;

a) Onbeş yaşını tamamlamamış veya tamamlamış olmakla birlikte fiilin hukuki anlam ve sonuçlarını algılama yeteneği gelişmemiş olan çocuklara karşı gerçekleştirilen her türlü cinsel davranış,

b) Diğer çocuklara karşı sadece cebir, tehdit, hile veya iradeyi etkileyen başka bir nedene dayalı olarak gerçekleştirilen cinsel davranışlar,

Anlaşılır.”

22. 5237 sayılı Kanun'un “*Kişiyi hürriyetinden yoksun kılma*” kenar başlıklı 109. maddesi şöyledir:

“(1) Bir kimseyi hukuka aykırı olarak bir yere gitmek veya bir yerde kalmak hürriyetinden yoksun bırakan kişiye, bir yıldan beş yıla kadar hapis cezası verilir.

...

(3) Bu suçun;

...

f) Çocuğa ya da beden veya ruh bakımından kendini savunamayacak durumda bulunan kişiye karşı,

...

İşlenmesi halinde, yukarıdaki fıkralara göre verilecek ceza bir kat artırılır.

...

(5) Suçun cinsel amaçla işlenmesi halinde, yukarıdaki fıkralara göre verilecek cezalar yarı oranında artırılır.

23. 5271 sayılı Kanun'un "Tutuklama nedenleri" kenar başlıklı 100. maddesi şöyledir:

"(1) Kuvvetli suç şüphesinin varlığını gösteren somut delillerin ve bir tutuklama nedeninin bulunması halinde, şüpheli veya sanık hakkında tutuklama kararı verilebilir. İşin önemi, verilmesi beklenen ceza veya güvenlik tedbiri ile ölçülü olmaması halinde, tutuklama kararı verilemez.

(2) Aşağıdaki hallerde bir tutuklama nedeni var sayılabilir:

a) Şüpheli veya sanığın kaçması, saklanması veya kaçacağı şüphesini uyandıran somut olgular varsa.

b) Şüpheli veya sanığın davranışları;

1. Delilleri yok etme, gizleme veya değiştirme,

2. Tanık, mağdur veya başkaları üzerinde baskı yapılması girişiminde bulunma,

Hususlarında kuvvetli şüphe oluşturuyorsa.

(3) Aşağıdaki suçların işlendiği hususunda kuvvetli şüphe sebeplerinin varlığı halinde, tutuklama nedeni var sayılabilir:

a) 26.9.2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununda yer alan;

...

6. Çocukların cinsel istismarı (madde 103),

..."

24. 5271 sayılı Kanun'un "Tutuklama kararı" kenar başlıklı 101. maddesinin (1) ve (2) numaralı fıkraları şöyledir:

"(1) Soruşturma evresinde şüphelinin tutuklanmasına Cumhuriyet savcısının istemi üzerine sulh ceza hâkimi tarafından, kovuşturma evresinde sanığın tutuklanmasına Cumhuriyet savcısının istemi üzerine veya re'sen mahkemece karar verilir. Bu istemlerde mutlaka gerekçe gösterilir ve adli kontrol uygulamasının yetersiz kalacağını belirten hukukî ve fiilî nedenlere yer verilir.

(2) (Değişik: 2/7/2012-6352/97 md.) Tutuklamaya, tutuklamanın devamına veya bu husustaki bir tahliye isteminin reddine ilişkin kararlarda;

a) Kuvvetli suç şüphesini,

b) Tutuklama nedenlerinin varlığını,

c) Tutuklama tedbirinin ölçülü olduğunu,

gösteren deliller somut olgularla gerekçelendirilerek açıkça gösterilir. Kararın içeriği şüpheli veya sanığa sözlü olarak bildirilir, ayrıca bir örneği yazılmak suretiyle kendilerine verilir ve bu husus kararda belirtilir."

25. 5271 sayılı Kanun'un "Tutukluluğun incelenmesi" kenar başlıklı 108. maddesinin (1) numaralı fıkrası şöyledir:

"Soruşturma evresinde şüphelinin tutukevinde bulunduğu süre içinde ve en geç otuzar günlük süreler itibarıyla tutukluluk hâlinin devamının gerekip gerekmeyeceği hususunda, Cumhuriyet savcısının istemi üzerine sulh ceza hâkimi tarafından 100 üncü madde hükümleri göz önünde bulundurularak, şüpheli veya müdafii dinlenilmek suretiyle karar verilir."

26. 5271 sayılı Kanun'un "Tazminat istemi" kenar başlıklı 141. maddesinin (1) numaralı fıkrası şöyledir:

"Suç soruşturması veya kovuşturması sırasında;

a) Kanunlarda belirtilen koşullar dışında yakalanan, tutuklanan veya tutukluluğunun devamına karar verilen,

...

Kişiler, maddî ve manevî her türlü zararlarını, Devletten isteyebilirler."

27. 5271 sayılı Kanun'un "Tazminat isteminin koşulları" kenar başlıklı 142. maddesinin (1) numaralı fıkrası şöyledir:

"Karar veya hükümlerin kesinleştiğinin ilgisine tebliğinden itibaren üç ay ve her hâlde karar veya hükümlerin kesinleşme tarihini izleyen bir yıl içinde tazminat isteminde bulunulabilir."

28. 5271 sayılı Kanun'un "İtiraz usulü ve inceleme mercileri" kenar başlıklı 268. maddesinin (2) numaralı fıkrası şöyledir:

"Kararına itiraz edilen hâkim veya mahkeme, itirazı yerinde görürse kararını düzeltir; yerinde görmezse en çok üç gün içinde, itirazı incelemeye yetkili olan mercie gönderir."

IV. İNCELEME VE GEREKÇE

29. Mahkemenin 18/11/2015 tarihinde yapmış olduğu toplantıda başvuruçuların 7/6/2013 tarihli ve 2013/4128 numaralı bireysel başvurusu incelenip gereği düşünüldü:

A. Başvuruçuların İddiaları

30. Başvuruçular, tutukluluğun devamına dair Antalya 11. Sulh Ceza Mahkemesi tarafından verilen kararın hukukiliğine üç kez itirazda bulduklarını ancak her defasında 5271 sayılı Kanun'un 268. maddesinde belirtilen denetim usulüne ilişkin kurallar uygulanmadan karar verildiğini belirtmişlerdir. İtirazlarının hukukun öngördüğü usule aykırı bir şekilde yargısal denetime tabi tutulmasının hukukilik ve keyfi olmama şartlarına aykırı olduğunu; masumiyet karinesi gereği yargılama süresince kişinin hürriyetinin esas, tutukluluğun ise istisna olması gerekmesine rağmen tutukluluğa dair kararlarda kamu yararının varlığını somut olay ve hukuki değerlendirmelerle ortaya koyan bir gerekçenin bulunmadığını ifade etmişlerdir. Ayrıca gerekçe olarak matbu sebeplerin gösterildiğini, tutuklanma için kuvvetli suç şüphesinin varlığını gösteren olguların iddia makamınca elde edilmediğini ve haklarında adli kontrol hükümlerinin uygulanmasının yetersiz kalıp kalmayacağına ilişkin hiçbir değerlendirme yapılmaksızın karar verildiğini, tutukluluğun devamına ilişkin kararlara yapılan itirazlarının duruşma açılmak suretiyle çelişmeli bir yargılama yapılarak değerlendirilmesi taleplerinin göz ardı edildiğini belirterek Anayasa'nın 19. maddesinin ikinci, üçüncü, yedinci ve sekizinci fıkralarının ihlal edildiğini ileri sürmüşler ve hak ihlalinin tespiti ile birlikte tazminat talebinde bulunmuşlardır.

B. Değerlendirme

1. Kabul Edilebilirlik Yönünden

31. Bakanlık görüşünde, 5271 sayılı Kanun'un 141. maddesinin (1) numaralı fıkrasının (a) bendi uyarınca kanuna aykırı olarak tutuklandığını veya tutukluluğun devamına karar verildiğini iddia eden kişinin aynı Kanun'un 142. maddesine göre tazminat davası açabileceği, anılan başvuru yolunun tüketildiğine yönelik bir bilginin başvuru dosyasında bulunmadığı belirtilmişse de somut olaydaki şikâyet yönünden 5271 sayılı Kanun'un anılan maddelerinde belirtilen yolun hüküm kesinleşmeden önce etkili olduğuna yönelik uygulamada bir örnek bulunmadığından Bakanlığın bu yöndeki ön itirazı yerinde değildir (*Hamit Kaya*, B. No: 2012/338, 2/7/2013, §§ 23-33).

a. Tutukluluğun Makul Süreyi Aştığı İddiası

32. Başvurucular tutukluluğa dair kararlarda, tutuklamada kamu yararının varlığını somut olay ve hukuki değerlendirmelerle ortaya koyan bir gerekçenin bulunmadığını, gerekçe olarak matbu sebeplerin gösterildiğini ileri sürmüşlerdir. Başvurucuların anılan şikâyetinin, tutukluluk süresinin makul olup olmadığı yönünden incelenmesi gerekmektedir.

33. Bakanlık görüşünde benzer şikâyetlere ilişkin daha önce yapılan başka başvurularda, incelemede göz önüne alınacak kriterlere ilişkin görüş bildirildiğinden başvurunun bu kısmı yönünden görüş sunulmasına gerek duyulmadığı belirtilmiştir.

34. Anayasa'nın 19. maddesinin yedinci fıkrası şöyledir:

“Tutuklanan kişilerin, makul süre içinde yargılanmayı ve soruşturma veya kovuşturma sırasında serbest bırakılmayı isteme hakları vardır. Serbest bırakılma ilgilinin yargılama süresince duruşmada hazır bulunmasını veya hükmün yerine getirilmesini sağlamak için bir güvenceye bağlanabilir.”

35. Anayasa'nın 19. maddesinin birinci fıkrasında herkesin kişi özgürlüğü ve güvenliği hakkına sahip olduğu ilke olarak konduktan sonra ikinci ve üçüncü fıkralarında şekil ve şartları kanunda gösterilmek şartıyla kişilerin özgürlüğünden mahrum bırakılabileceği durumlar sınırlı olarak sayılmıştır. Dolayısıyla kişinin özgürlük ve güvenlik hakkının kısıtlanması ancak Anayasa'nın anılan maddesi kapsamında belirlenen durumlardan herhangi birinin varlığı hâlinde söz konusu olabilir (*Murat Narman*, B. No: 2012/1137, 2/7/2013, § 42).

36. Anayasa'nın 19. maddesinin yedinci fıkrasında bir ceza soruşturması kapsamında tutuklanan kişilerin, yargılamanın makul sürede bitirilmesini ve soruşturma veya kovuşturma sırasında serbest bırakılmayı isteme haklarına sahip olduğu güvence altına alınmıştır (*Murat Narman*, § 60).

37. Tutukluluk süresinin makul olup olmadığı konusunun, genel bir ilke çerçevesinde değerlendirilmesi mümkün değildir. Bir sanığın tutuklu olarak bulundurulduğu sürenin makul olup olmadığı, her davanın kendi özelliklerine göre değerlendirilmelidir. Tutukluluğun devamı ancak masumiyet karinesine rağmen Anayasa'nın 19. maddesinde güvence altına alınan kişi hürriyeti ve güvenliği hakkından daha ağır basan somut bir kamu yararının mevcut olması durumunda haklı bulunabilir (*Murat Narman*, § 61).

38. Bir davada tutukluluğun belli bir süreyi aşmamasını sağlamak, öncelikle derece mahkemelerinin görevidir. Bu amaçla yukarıda belirtilen kamu yararı gereğini etkileyen tüm olayların derece mahkemeleri tarafından incelenmesi ve serbest bırakılma taleplerine ilişkin kararlarında bu olgu ve olayların ortaya konulması gerekir (*Murat Narman*, § 62).

39. Tutuklama tedbirine kişilerin suçluluğu hakkında kuvvetli belirti bulunmasının yanı sıra bu kişilerin kaçmalarını, delilleri yok etmelerini veya değiştirmelerini önlemek amacıyla başvurulabilir. Başlangıçtaki bu tutuklama nedenleri belli bir süreye kadar tutukluluğun devamı için yeterli görülebilirse de bu süre geçtikten sonra uzatmaya ilişkin kararlarda tutuklama nedenlerinin hâlâ devam ettiğinin gerekçeleriyle birlikte gösterilmesi gerekir. Bu gerekçeler "ilgili" ve "yeterli" görüldüğü takdirde yargılama sürecinin özenli yürütülüp yürütülmediği de incelenmelidir. Davanın karmaşıklığı, organize suçlara dair olup olmadığı veya sanık sayısı gibi faktörler sürecin işleyişinde gösterilen özenin değerlendirilmesinde dikkate alınır. Tüm bu unsurların birlikte değerlendirilmesiyle sürenin makul olup olmadığı konusunda bir sonuca ulaşılabilir (*Murat Narman*, § 63).

40. Dolayısıyla Anayasa'nın 19. maddesinin yedinci fıkrasının ihlal edilip edilmediğinin değerlendirmesinde esas olarak serbest bırakılma taleplerine ilişkin kararların gerekçelerine bakılmalı ve tutuklu bulunan kişiler tarafından yapılan tutukluluğa itiraz başvurularında sunulan belgeler çerçevesinde kararların yeterince gerekçelendirilmiş olup olmadığı göz önüne alınmalıdır. Öte yandan hukuka uygun olarak tutuklanan bir kişinin, suç işlediği yönünde kuvvetli belirti ve tutuklama nedeninin varlığı devam ettiği sürece ilke olarak belli bir süreye kadar tutukluluk hâlinin makul kabul edilmesi gerekir (*Murat Narman*, §§ 64, 65).

41. Makul sürenin hesaplanmasında sürenin başlangıcı, başvuru kişinin ilk kez yakalanıp gözaltına alındığı durumlarda bu tarih, doğrudan tutuklandığı durumlarda ise tutuklama tarihidir. Sürenin sonu ise kural olarak kişinin serbest bırakıldığı ya da ilk derece mahkemesince hüküm verildiği tarihtir (*Murat Narman*, § 66).

42. Anayasa'da yer alan hak ve özgürlükler ihlal edilmediği sürece derece mahkemelerinin kararlarındaki kanunun yorumuna ya da maddi veya hukuki hatalara dair hususlar bireysel başvuru incelemesinde ele alınamaz. Tutukluluk konusundaki kanun hükümlerinin yorumu ve somut olaylara uygulanması da derece mahkemelerinin takdir yetkisi kapsamındadır. Ancak kanun veya Anayasa'ya bariz şekilde aykırı yorumlar ile delillerin takdirinde açık keyfilik bulunması hâlinde hak ve özgürlük ihlaline sebebiyet veren bu tür kararların bireysel başvuruda incelenmesi gerekir (*Abdullah Ünal*, B. No: 2012/1094, 7/3/2014, § 39).

43. Somut olayda başvurucular hakkında yapılan yargılamada Antalya 1. Ağır Ceza Mahkemesince 17/6/2013 tarihinde yapılan tensip incelemesinde "*isnat olunan suçun niteliği, kaçma şüphesi, mevcut delil durumu, mağdur ve tanıklar üzerinde baskı girişiminde bulunma ihtimali, adli kontrol kararlarının tatbiki suretiyle tutuklamadan beklenen menfaatin sağlanamayacağı dikkate alınarak*" başvurucuların tutukluluğunun devamına karar verilmiştir.

44. Başvurucular, savunmalarının alındığı 7/8/2013 tarihli ilk celsede tahliye talebinde bulunmuşlardır. Mahkemece "*üzerlerine atılı suçun niteliği, dinlenmeyen mağdure ve tanıklar üzerinde baskı girişiminde bulunma ihtimali dikkate alınarak*" başvurucuların tahliye talepleri kabul edilmemiş ve tutukluluk hâllerinin devamına karar verilmiştir. 30/10/2013, 28/11/2013, 9/1/2014, 3/3/2014 tarihli celselerde ise Mahkeme genel olarak "*atılı suçun niteliğini, mevcut delil durumunu, kaçma şüphesini, delillerin henüz tam olarak toplanmamış olmasını, adli kontrol kararlarının tutuklamadan beklenen menfaati sağlamayacağını ve eylemin gerektirdiği ceza miktarını*" gerekçe göstererek başvurucuların tutukluluğunun devamına karar vermiştir.

45. Suçluluğu hakkında kuvvetli belirti bulunan kişiler, ancak kaçmalarını, delilleri yok etmelerini veya değiştirmelerini önlemek amacıyla veya bunlar gibi tutuklamayı zorunlu kılan ve kanunda gösterilen diğer hâllerde tutulabilirler. Bu şartların tutukluluk süresince devam ediyor olması, tutukluluğun devamının hukuka uygunluğu ve meşruiyeti bakımından olmazsa olmaz bir koşul olmakla birlikte bu durumun devam edip etmediğinin ilgili ve yeterli gerekçelerle ortaya konulması ve yürütülen işlemlerde gerekli özenin gösterilmesi gerekir (*Burhan İsmailoğlu*, B. No: 2012/349, 25/6/2014, § 37).

46. Somut olayda 20/2/2013 tarihinde tutuklanan başvuruçuların İlk Derece Mahkemesince 31/3/2014 tarihinde 10 yıl 20 ay hapis cezası ile cezalandırılmasına ve hükümle beraber tahliyelerine karar verilmiştir. Buna göre başvuruçuların özgürlüğünden yoksun kaldıkları süre, 1 yıl 1 ay 11 gündür.

47. Dava dosyasının incelenmesi neticesinde Derece Mahkemelerinin başvuruçuların tutukluluğunun devamına ilişkin kararların gerekçelerinde isnat olunan suçun niteliğine, kaçma şüphesinin bulunduğu, mağdur ve tanıklar üzerinde baskı girişiminde bulunma ihtimaline ve eylemin gerektirdiği ceza miktarına değindiği görülmektedir. İlk Derece Mahkemesi, yapılan yargılama sonucunda başvuruçuların “çocuğun cinsel istismarı ve kişiyi hürriyetinden yoksun kılma” suçlarını işledikleri sonucuna vararak mahkûmiyetlerine karar vermiştir. Mahkemelerce kuvvetli suç şüphesi altında buldukları kabul edilen başvuruçular hakkında verilen tutukluğun devamına ilişkin kararların gerekçeleri, tutukluluğun devamının hukuka uygunluğunu ve tutulmanın meşruluğunu haklı gösterecek özen ve içeriktedir. Somut olaydaki tutukluluk hâlinin devamına ilişkin bu gerekçeler, 1 yıl 1 ayı aşan tutukluluk süresi yönünden ilgili ve yeterlidir. İlgili ve yeterli gerekçelere dayanılarak başvuruçuların özgürlüğünden mahrum bırakıldığı dikkate alındığında tutukluluk süresinin makul olduğu görülmektedir.

48. Açıklanan nedenlerle başvuruçuların tutukluluğun makul süreyi aştığı iddialarına ilişkin olarak bir ihlalin olmadığı açık olduğundan, başvurunun bu kısmının *açıkça dayanaktan yoksun olması* nedeniyle kabul edilemez olduğuna karar verilmesi gerekir.

b. İtiraz İncelemelerinin Kanunun Öngördüğü Usule Aykırı Olarak ve Duruşmasız Yapıldığı İddiası

49. Başvuruçular, tutukluluğa itiraz incelemelerinin duruşmalı yapılması taleplerinin kabul edilmemesi nedeniyle çelişmeli yargılama ilkesinin ihlal edildiğini, ayrıca itiraz incelemelerinin kanunda öngörülen usul izlenmeksizin yapıldığını ileri sürmüşlerdir. Başvuruçuların bu şikâyetleri, açıkça dayanaktan yoksun olmayıp başkaca bir kabul edilemezlik nedeni de bulunmadığından başvurunun bu kısmının kabul edilebilir olduğuna karar verilmesi gerekir.

2. Esas Yönünden

a. İtiraz İncelemelerinin Duruşmasız Yapıldığı İddiası

50. Başvuruçular, tutukluluğa itiraz incelemelerinin duruşmalı yapılması taleplerinin kabul edilmemesi nedeniyle çelişmeli yargılama ilkesinin ihlal edildiğini ileri sürmüşlerdir.

51. Bakanlık görüşünde, benzer şikâyetlere ilişkin daha önce yapılan başka başvurularda, incelemede göz önüne alınacak kriterlere ilişkin görüş bildirildiğinden başvurunun bu kısmı yönünden görüş sunulmasına gerek duyulmadığı belirtmiştir.

52. Anayasa'nın 19. maddesinin sekizinci fıkrası şöyledir:

“Her ne sebeple olursa olsun, hürriyeti kısıtlanan kişi, kısa sürede durumu hakkında karar verilmesini ve bu kısıtlamanın kanuna aykırılığı halinde hemen serbest bırakılmasını sağlamak amacıyla yetkili bir yargı merciine başvurma hakkına sahiptir.”

53. Anayasa'nın bu hükmü uyarınca hürriyeti kısıtlanan kişi, kısa sürede durumu hakkında karar verilmesini ve bu kısıtlamanın kanuna aykırılığı hâlinde hemen serbest bırakılmasını sağlamak amacıyla yetkili bir yargı merciine başvurma hakkına sahiptir.

54. Serbest bırakılmak amacıyla yetkili yargı merciine yapılması gereken başvurudan söz edildiğinden anılan hakkın talep hâlinde uygulama bulabileceği anlaşılmaktadır. Dolayısıyla tutuklama kararı; tahliye talebinin reddi, tutukluluk hâlinin devamı kararlarına karşı yapılan itirazların incelenmesi sırasında uygulamaya giren bir güvencedir. Fıkroda tanınan bu prosedürde adil yargılanma hakkının bütün güvencelerini sağlamak mümkün değil ise de iddia edilen tutmanın koşullarına uygun somut güvencelerin yargısal nitelikli bir kararla sağlanması gerekir (*Mehmet Haberal*, B. No: 2012/849, 4/12/2013, § 123).

55. Tutukluluk hâlinin devamının veya serbest bırakılma taleplerinin incelenmesinde “silahların eşitliği” ve “çelişmeli yargı” ilkelerine riayet edilmesi gerekir (*Hikmet Yaygın*, B. No: 2013/1279, 30/12/2014, § 30).

56. Silahların eşitliği ilkesi, davanın taraflarının usule ilişkin haklar bakımından aynı koşullara tabi tutulması ve taraflardan birinin diğerine göre daha zayıf bir duruma düşürülmeksizin iddia ve savunmalarını makul bir şekilde mahkeme önünde dile getirme fırsatına sahip olması anlamına gelmektedir. Taraflardan birine tanınan, diğerine tanınmayan avantajın, fiilen olumsuz bir sonuç doğurduğuna dair delil bulunmasa da silahların eşitliği ilkesi ihlal edilmiş sayılır (*Bülent Karataş*, B. No: 2013/6428, 26/6/2014, § 70).

57. Çelişmeli yargılama ilkesi ise taraflara dava malzemesi hakkında bilgi sahibi olma ve yorum yapma hakkının tanınmasını ve bu nedenle tarafların yargılamanın bütününe aktif olarak katılmasını gerektirmektedir. Çelişmeli yargılama ilkesi, silahların eşitliği ilkesi ile yakından ilişkili olup bu iki ilke birbirini tamamlar niteliktedir. Zira çelişmeli yargılama ilkesinin ihlal edilmesi durumunda, davasını savunabilmesi açısından taraflar arasındaki denge bozulacaktır (*Bülent Karataş*, § 71).

58. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine (AİHM) göre Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin (Sözleşme) 5. maddesinin (4) numaralı fıkrasından kaynaklanan ilk temel teminat, tutukluluğa karşı itirazın hâkim önünde yapılan duruşmalarda etkin olarak incelenmesi hakkıdır. Tutuklu kişi, bu haktan düzenli aralıklarla yararlanabilmelidir (*Knebl/Çek Cumhuriyeti*, B. No: 20157/05, 28/10/2010, § 85).

59. Tutukluluğa ilişkin her incelemenin duruşmalı yapılması, yargı sistemini işleme hâle getirirse de özgürlüğünden yoksun bırakılan kişinin tutulma hâlinin devam edip etmeyeceğine ilişkin incelemenin, çelişmeli yargılama ilkesine uygun olarak ve kişinin dinlenilmesi suretiyle makul aralıklarla yapılması gerekir (*Mehmet Haberal*, § 124).

60. AİHM bir kararında, 2 ay 13 günlük sürede şüphelinin dinlenilmeden tutukluluğa ilişkin itirazlarının reddedilmesini Sözleşme'nin 5. maddesinin (4) numaralı fıkrasının ihlali olarak değerlendirmiştir (*Erişen ve diğerleri/Türkiye*, B. No. 7067/06, 3/4/2012, §§ 51-54).

61. Somut olayda başvuru, 20/2/2013 tarihinde tutuklanmışlardır. Başsavcılığın 20/3/2013 tarihinde 5271 sayılı Kanun'un 108. maddesi uyarınca yaptığı talep üzerine Antalya 11. Sulh Ceza Mahkemesi tarafından dosya üzerinden yapılan inceleme sonucunda verilen 20/3/2013 tarihli karar ile başvuru devam ettirilmiştir. Başvuruların bu karara yönelik itirazları, Antalya 7. Asliye Ceza Mahkemesi tarafından 9/5/2013 tarihinde duruşma yapılmaksızın karara bağlanmıştır. Başsavcılığın 6/6/2013 tarihinde yapmış olduğu

talep üzerine başvuruçuların tutukluluk durumunu inceleyen Antalya 10. Sulh Ceza Mahkemesi, 6459 sayılı Kanun'un 16. maddesi ile 5271 sayılı Kanun'un 108. maddesinde yapılan değişikliği gözeterek verdiği 7/6/2013 tarihli ve 2013/512 Değişik İş sayılı kararında başvuruçuların avukatlarını dinleyerek değerlendirmesini yapmış ve tutukluluğun devamına karar vermiştir (bkz. § 17). Dolayısıyla başvuruçuların tutukluluk durumu 20/2/2013-7/6/2013 tarihleri arasında duruşma yapılmaksızın dosya üzerinden yapılan incelemeler sonucunda verilen kararlar ile devam ettirilmiştir. Başvuruçular anılan tarihler arasında hâkim önünde düzenli aralıklarla dinlenme hakkından yoksun kalmışlardır. Başvuruçuların isnat edilen suçlar kapsamında tutukluluk durumlarının anılan tarihler arasında duruşmasız olarak incelenmesi ve üç ayı aşkın süre bu şekilde devam eden bir usule göre özgürlüğünden yoksun bırakılmaları, “silahların eşitliği” ve “çelişmeli yargılama” ilkeleri ile bağdaşmamaktadır.

62. Açıklanan nedenlerle Anayasa'nın 19. maddesinin sekizinci fıkrasının ihlal edildiğine karar verilmesi gerekir.

b. İtirazın Kanunun Öngördüğü Usule Aykırı Olarak İncelendiği İddiası

63. Başvuruçular, tutukluluğa itiraz incelemelerinin kanunda öngörülen usul izlenmeksizin yapıldığını ileri sürmüşlerdir.

64. Bakanlık görüşünde, AİHM'in benzer kararlarına atıfta bulunularak Sözleşme'nin 5. maddesinin (4) numaralı fıkrasının, yakalanan veya tutuklanan bir kimseye özgürlüğünden yoksun bırakılmasının “*kanuna uygunluğu*” açısından gerekli olan usul ve esasa ilişkin koşulların mahkeme tarafından incelenmesini sağlamak üzere başvuru hakkı tanıdığı, yasal itiraz süresi olan yedi gün geçtikten sonra verilen dilekçelerin tahliye talebi olarak değerlendirilmesinin uygulamada karşılaşılan bir durum olduğu belirtilmiştir.

65. Başvuruçular, Bakanlık görüşüne karşı beyanlarında dosya kapsamında tutukluluğun devamı kararını öğrendikleri 26/3/2013 tarihinden sonra yasal itiraz süresi dolmadan 2/4/2013 tarihinde itirazda bulduklarını iddia etmişlerdir.

66. Anayasa'nın 19. maddesinde her ne sebeple olursa olsun hürriyeti kısıtlanan kişinin “*kısa sürede*” durumu hakkında karar verilmesini ve bu kısıtlamanın kanuna aykırılığı hâlinde hemen serbest bırakılmasını sağlamak amacıyla yetkili bir yargı merciine başvurma hakkına sahip olduğu düzenlenmiştir.

67. Öte yandan Sözleşme'nin 5. maddesinin (4) numaralı fıkrası, tutulmanın hukukiliği hakkında “*süratle*” bir yargısal karar verilmesini gerektirmektedir.

68. AİHM'e göre başvuruçular tarafından salıverilme talebiyle yapılan başvuruların, Sözleşme'nin 5. maddesinin (3) numaralı fıkrasına göre yetkili merciler tarafından resen yapılan denetimden ayrı olarak incelenmesi gerekmektedir (*Rehbock/Slovenya*, B. No: 29462/95, 28/11/2000, § 87). Ancak tutmanın bir mahkeme tarafından otomatik bir şekilde ve düzenli olarak denetiminin yapıldığı bir sistemin, (4) numaralı fıkranın gereklerine uygunluğunu sağlama ihtimali gözden uzak tutulamaz (*Megyeri/Almanya*, B. No: 13770/88, 12/5/1992, § 22; *Eğmez/Kıbrıs*, B. No: 30873/96, 21/12/2000, § 94).

69. Bir kişinin özgürlüğünden yoksun bırakılmasını haklı kılan faktörlerin zamanla değişmesi mümkün olup bu durumda Sözleşme'nin 5. maddesinin (4) numaralı fıkrası, “*makul aralıklarla*” yapılan salıverilme başvurularının incelenmesini güvence altına almaktadır. Anılan fıkra, yakalanan veya tutuklu bulunan kişilere özgürlük kısıtlamasının yasaya uygunluğuna itiraz etmek için mahkemeye başvurma hakkı sağlamakla birlikte bu işlemlerin başlamasının ardından özgürlük kısıtlamasının yasaya uygulana ilişkin kısa bir süre içinde karar verilmesi haklarını da korumaktadır (*Musial/Polonya*, B. No: 24557/94, 25/3/1999, § 43).

70. AİHM'e göre Sözleşme'nin (4) numaralı fıkra anlamında özgürlük kısıtlamasının yasaya uygunluğuna yönelik itirazı inceleme süresi, yetkili mercilere başvuru yapılması ile başlar ve başvuruya ilişkin verilen kararın başvurana veya temsilcisine bildirilmesi ile sona erer (*Koendjibharie/Hollanda*, B. No: 11487/85, 25/10/1990, § 28; *Singh/Çek Cumhuriyeti*, B. No: 60538/00, 25/1/2005, § 74).

71. Anayasa'nın 19. maddesinin sekizinci fıkrasında, hürriyeti kısıtlanan kişinin durumu hakkında karar verilmesini talep etmesi hâlinde bu talebin karara bağlanması için belirli bir süre öngörülmemişse de “*kısa sürede*” karar verilmesi gerektiği belirtilmiştir. Aynı şekilde Sözleşme'nin 5. maddesinin (4) numaralı fıkrası, bir karar alınması için mutlak azami bir süre sınırı getirmemiştir. Kararın gereken süratle alınıp alınmadığı, her davanın kendi özel koşullarına göre değerlendirilir. (*Sanchez-Reisse/İsviçre*, B. No: 9862/82, 21/10/1986, § 55). Burada derece mahkemelerinin gösterdiği özen, tutulan kişinin tutumlarının gecikmeye sebebiyet verip vermediği, gecikmenin resmî makamların sorumluluğunda olup olmadığı gibi hususların dikkate alınması gerekir.

72. AİHM bir kararında başvurucunun salıverilme talebinin yirmi üç gün sonra karara bağlanmasını (*Rehbock/Slovenya*, §§ 85, 86); bir başka kararında ise başvurucunun tutuklamaya itirazının kırk bir gün sonra karara bağlanmasını (*Şevk/Türkiye*, B. No: 4528/02, 11/4/2006, § 40) Sözleşme'nin 5. maddesinin (4) numaralı fıkrası anlamı dâhilinde “*süratle yargı kararının verilmesi gereği*”ne aykırı olarak değerlendirmiş ve anılan fıkranın ihlal edildiğine karar vermiştir.

73. Ceza muhakemesi hukukumuzda itiraz usulünün düzenlendiği 5271 sayılı Kanun'un 268. maddesinin (2) numaralı fıkrasında, kararına itiraz edilen hâkim veya mahkemenin, itiraz incelemesini en çok üç gün içerisinde yapması, itirazı yerinde görmezse yetkili mercie göndermesi gerektiği belirtilmişse de itiraz merciinin incelemesini ne kadar süre içerisinde tamamlaması gerektiğine ilişkin bir düzenleme bulunmamaktadır. Anayasa'nın yukarıda değinilen 19. maddesinin sekizinci fıkrasında yer alan “*kısa sürede*” ibaresi, hürriyeti kısıtlanan kişinin bu kısıtlamanın hukukiliğine karşı yaptığı itirazın mümkün olan en kısa sürede karara bağlanmasını zorunlu kılmaktadır.

74. Somut olayda 20/2/2013 tarihinde tutuklanan başvurucular hakkında Başsavcılık tarafından yapılan talep üzerine Antalya 11. Sulh Ceza Mahkemesi tarafından 5271 sayılı Kanun'un 108. maddesine göre resen yapılan inceleme sonucunda verilen 20/3/2013 tarihli karar ile başvurucuların tutukluluğunun devamına karar verilmiştir. Başvurucular 2/4/2013 tarihinde, haklarında verilen tutukluluğun devamı kararına itiraz etmişlerdir. Başvurucuların itirazına ilişkin ilk incelemeyi yapan Antalya 1. Sulh Ceza Mahkemesi, 5271 sayılı Kanun'un 268. maddesinin (2) numaralı fıkrası uyarınca itirazı yerinde görmediği takdirde en çok üç gün içinde yetkili mercie göndermesi gerekirken 4/4/2013 tarihinde verdiği karar ile başvuruyu aynı Kanun'un 108. maddesi kapsamında değerlendirerek başvurucuların tutukluluğunun devamına karar vermiş ve fakat itirazı, incelemeye yetkili mercie göndermemiştir. Başvurucuların 15/4/2013 tarihinde yaptıkları ikinci itiraz talebi de Antalya 3. Sulh Ceza Mahkemesi tarafından verilen 15/4/2013 tarihli karar ile yine aynı Kanun'un 108. maddesi kapsamında değerlendirerek başvurucuların tutukluluğunun devamına karar verilmiş ve itiraz, mercie gönderilmemiştir. Başvurucuların 7/5/2013 tarihinde üçüncü kez yineledikleri itirazları sonunda Antalya 6. Sulh Ceza Mahkemesi tarafından itiraz başvurusu, incelemeye yetkili merci olan Asliye Ceza Mahkemesine gönderilmiştir. Antalya 7. Asliye Ceza Mahkemesi 9/5/2013 tarihli kararı ile başvurucuların itirazını kesin olarak reddetmiştir (bkz. §§ 10-14).

75. Buna göre haklarında verilen tutukluluğun devamı kararına karşı 2/4/2013 tarihinde itiraz eden başvurucuların bu itirazı, Derece mahkemelerinin hukuki

nitelendirmelerindeki yanlışları sonucunda, merciince 9/5/2013 tarihinde karara bağlanmış ve başvuru itirazlarının sonucunu 13/5/2013 tarihinde öğrenmişlerdir. İtirazların karara bağlanmasındaki gecikmede başvuru itirazlarına atfedilebilecek bir kusurun bulunmadığı görülmektedir. Başvuru itirazının, itirazda bulunulduktan otuz yedi gün sonra karara bağlanmasının ve başvuru itirazlarının karar sonucunu kırk bir gün sonra öğrenmelerinin Anayasa'nın 19. maddesinin sekizinci fıkrası ile düzenlenen "kısa sürede" karar verilmesi zorunluluğu ile bağdaştığı söylenemez.

76. Açıklanan nedenlerle Anayasa'nın 19. maddesinin sekizinci fıkrasının ihlal edildiğine karar verilmesi gerekir.

3. 6216 Sayılı Kanun'un 50. Maddesinin Uygulanması

77. 30/3/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 50. maddesinin (1) numaralı fıkrasında, esas inceleme sonunda ihlal kararı verilmesi hâlinde ihlalin ve sonuçlarının ortadan kaldırılması için yapılması gerekenlere hükmedileceği belirtilmiş olup yerindelik denetimi yapılamayacağı, idari eylem ve işlem niteliğinde karar verilemeyeceği hüküm altına alınmıştır.

78. Başvuruda, soruşturma aşamasında tutukluluk durumunun 20/2/2013-7/6/2013 tarihleri arasında duruşmasız olarak incelenmesi ve 2/4/2013 tarihinde tutukluluğun devamına yapılan itirazın merciince karara bağlanmasının gecikmesi nedenleriyle Anayasa'nın 19. maddesinin sekizinci fıkrasının ihlal edildiğine karar verilmiştir. Başvuru itirazı, ayrı ayrı 5.000 TL manevi tazminat talebinde bulunmuşlardır.

79. Başvuru itirazlarının kişi hürriyeti ve güvenliği haklarına yönelik müdahale nedeniyle yalnızca ihlal tespitiyle telafi edilemeyecek ölçüdeki manevi zararları karşılığında, somut olayın özellikleri dikkate alınarak her bir başvuru itirazına takdiren 4.000 TL manevi tazminat ödenmesine karar verilmesi gerekir.

80. Dosyadaki belgelerden tespit edilen 198,35 harç ve 1.500 TL vekâlet ücretinden oluşan toplam 1.698,35 TL yargılama giderinin başvuru itirazlarına müştereken ödenmesi gerekir.

V. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. 1. Tutukluluğun makul süreyi aştığına ilişkin iddiaların *açıkça dayanaktan yoksun olması* nedeniyle KABUL EDİLEMEZ OLDUĞUNA,

2. Tutukluluğa itiraz incelemelerinin kanunun öngördüğü usule aykırı şekilde ve duruşmasız olarak yapıldığına ilişkin iddiaların KABUL EDİLEBİLİR OLDUĞUNA,

B. Soruşturma aşamasında tutukluluk durumunun 20/2/2013-7/6/2013 tarihleri arasında duruşmasız olarak incelenmesi ve 2/4/2013 tarihinde tutukluluğun devamına yapılan itirazın merciince karara bağlanmasının gecikmesi nedenleriyle Anayasa'nın 19. maddesinin sekizinci fıkrasının İHLAL EDİLDİĞİNE,

C. Her bir başvuru itirazı için takdiren net 4.000 TL manevi tazminat ÖDENMESİNE, fazlaya ilişkin talebin REDDİNE,

D. Ödemenin, kararın tebliğinden takiben Maliye Bakanlığına başvuru tarihinden itibaren dört ay içinde yapılmasına, ödemede gecikme olması hâlinde bu sürenin sona erdiği tarihten ödeme tarihine kadar geçen süre için yasal faiz uygulanmasına,

Başvuru Numarası : 2013/4128
Karar Tarihi : 18/11/2015

E. 198,35 TL başvuru harcı ve 1.500 TL vekâlet ücretinden oluşan toplam 1.698,35 TL yargılama giderinin müştereken ÖDENMESİNE,

18/11/2015 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.

Başkan
Burhan ÜSTÜN

Üye
Serruh KALELİ

Üye
Nuri NECİPOĞLU

Üye
Hasan Tahsin GÖKCAN

Üye
Rıdvan GÜLEÇ